

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019

(ἐκκλησιαστικῶς Πέμπτη 11 Ἀπριλίου): Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου ἱερομάρτυρος (†92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

*****

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας τῆς ε΄ ἐβδομάδος, ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ μεγάλου κανόνος, κατὰ τὴν ὡς ἔπεται τάξιν·

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἴλασθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας (γ΄) καὶ τοὺς ψαλμούς·

Ψαλμὸς ν΄ (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῆθον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρι-

σθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰ καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυρνήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατασχυρνήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτικά αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὗγε, εὗγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός. Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι

οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἔταπεινωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Δοξολογία μικρά.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄ-

νομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σε κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Ὅτι παρὰ σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευ-

όμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

***

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδίᾳ; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δεῦρο τάλαινα ψυχῆ, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ· καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνω ἐμαυτόν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, Βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἴμοι τάλαινα ψυχὴ! τί ὠμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὐᾶ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀντὶ Εὐᾶς αἰσθητῆς, ἢ νοητῆ μοι κατέστη Εὐᾶ, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθῆς λογισμὸς, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος ἀεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτήρ, ἐντολὴν ὁ Ἄδάμ· ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντός, τὰ ζωηρά σου λόγια;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Κάιν ὑπελθόν, μαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεύς, συνειδότι ψυχῆς, ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὠμοιώθην δικαιοσύνη· δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Κάιν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῶ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. Ἄλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτά, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτήρ, τὰς ἀμαρτίας, ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος μου πληγὰς, ἃς μοι ἔνδον, μαιφόνου λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἤμαρτον Σωτήρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλόανθρωπος εἶ· πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· δακρύνοντα βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατήρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρρῖμμένον με Σωτήρ, πρὸ τῶν πυλῶν σου, κἂν ἐν τῷ γήρει, μὴ με ἀπορρίψῃς, εἰς Ἄδου κενόν· ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιλόανθρωπος μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ λησταῖς περιπεσῶν, ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου· ὅπως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι νῦν· ἐπλήσθην μολώπων. Ἄλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτήρ ἰάτρευσον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰερεύς με προιδὼν, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε γυμνόν. Ἄλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς ἀμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγγνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστοργῶ μου· Ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγγνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξῃ με Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγγνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καὶ τὰ ἀκούσια παισμάτά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτά καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὄλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ· κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις, ἔρημός εἰμι, ἀρετῶν εὐσεβῶν· λιμώτων δὲ κράζω· Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρισμῶν, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ· Ἠμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγγνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με παντοδύναμε.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ Εἰρμόν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σὺ ἡ ὁσία Μαρία βοήθει.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὴν μοι δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, Μαρία κατορθώματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὀρμάς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατέρθωσας.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς Βασιλείας, νῦν Χριστοῦ κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἐπερούσιε Τριάς, ἢ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας· καὶ ὡς εὐσπλαγγνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας· καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ῥδὴ β'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω· γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχε μοι, ὁ Θεὸς ὡς οἰκτίρμων, ἰλέψομαι ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός, Σωτήρ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει, εὐσπλαγγνε Κύριε· ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κάμοί, τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς Πόρνης Οἰκτίρμων, κἀγὼ προβάλλομαι· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὄλον τὸν νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδουμαι, διερρηγμένον χιτῶνα, ὃν ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφης τῆ συμβουλῆ, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον, καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ, τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπόλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἀμαρτία κάμοί, γυμνώσασά με τῆς πρίν, θεοῦφάντου στολῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἠμαγμένον αἰσχυῶς, τῆ ρύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκὸς μου χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτῆρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦπέπεσα, τῆ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι, καὶ τῆ ἐνύλω φθορᾷ· καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός, καταπιέζει με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλόῦλον, καὶ φιλοκτήμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτῆρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν περικείμεαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῆ τῶν αἰσχυρῶν λογισμῶν, ποικίλη περιβολῆ, καὶ κατακρίνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν, θεοτυπώτου σκηνῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὄρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ, τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρίν εἰκόνας τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὡςπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ὡς μύρον δέχου Σωτῆρ, κάμοῦ τὰ δάκρυα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦλίσθησα, ὡς ὁ Δαυὶδ ἀκολάστως, καὶ βεβορβόρωμαι· ἀλλ' ἀποπλύναις κάμέ, Σωτῆρ τοῖς δάκρυσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι, Σῶτερ ἰλάσθητί μοι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἐγὼ ἡμαρτέ σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κατά-
νυξιν· αὐτός μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεὸς δώ-
ρησαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσης μοι τότε, Κύ-
ριε, Κύριε· ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτήν, μετανο-
οῦντί σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, σὺ ἀ-
νακάλεσαι με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανο-
οῦντά με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου,
καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς
σταλαγμοὺς· Σωτήρ καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνη-
τε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐ-
πομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας
πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ
καὶ τῇ ἰσχυρῇ τῇ ἐμῇ.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός· ἐνωτίζου ψυ-
χή μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος· καὶ ἀποσπά-
σθητι τῆς πρώτης ἀμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δι-
καστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίνι ὁμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχή; εἰ μὴ
τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, λιθο-
κτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ κτεί-
νασα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὃ
ψυχή, τῷ Σῆθ οὐχ ὁμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνώς ἐ-

μιμήσω, οὐ τὸν Ἐνώχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν
Νῶε· ἀλλ' ὄφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων
ζωῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας τῆς ὀρ-
γῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχή μου, καὶ κατέκλυ-
σας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ τὰς πρά-
ξεις, καὶ τὸν βίον· καὶ ἔμεινας ἐκτός, τῆς σω-
στικῆς Κιβωτοῦ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησίν, εἰς μῶλωπα ἐμοί,
καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηνῶν ἐ-
βόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὃ ψυχή μου ῥυπωθεῖ-
σα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσα-
σα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρόην φονευ-
τήν, τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς
νεανίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα ἀπο-
κτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, ταῖς φιληδόνοις
ὀρμαῖς!

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομηῆσαι ὃ ψυχή, καὶ
ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, εἰ μὴ
συνέχεεν ὁ Κτίστης τὰς βουλὰς σου, καὶ κα-
τέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμα· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐ-
χθροῦ, τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα· ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πη-
ρώσεις, βοῶ σοι, αἱ πληγαί, τῶν αὐθαιρέτων
μου παθῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ, ἀ-
νομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· σὺ
δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ
μέλλεις ψυχή, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γνώτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ ἐρευ-
νῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, ἐλέγχων

πράξεις, καὶ φλογίζων ἀμαρτίας, καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινὸν καὶ πτωχόν.

Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη· καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως χεῖρα βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις τρεφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδωμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ᾧ ψυχῇ, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσι, προσπέσωμεν βοῶντες· Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον· σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Δέσποινα, Θεογεννητορ ἢ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου, ἰλέωσαι κάμοί, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ῥδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ψυχῇ, Κύριος ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σῶζου ψυχῇ, ὡσπερ ὁ Λῶτ ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγῶρ προανασώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμόν ᾧ ψυχῇ, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ· Ἠμαρτον ἡμαρτόν σοι· ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἡμαρτον ὑπὲρ πάντας, Χριστὲ Σωτήρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ζήτησόν με τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστοουργός μου· ἐν σοὶ Σωτήρ δικαιοθήσομαι.

Τριαδικόν.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε θεοδόχε Γαστήρ· χαῖρε θρόνε Κυρίου· χαῖρε ἢ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος, ἅγιος ὑπάρχεις καὶ δίκαιος. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους· Ἠμαρτον ἰλάσθητι σῶσόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἡσεληγότας ἐμιμησά-
μην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην,
ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί
μοι· οὐ γὰρ ἔστιν ὅς τις ἤμαρτεν, ἐν ἀνθρώ-
ποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Χάμ ἐκείνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν μι-
μησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ
πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴ
ἀθλία· οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰά-
φεθ, ἔσχεσ ἐν τῇ γῆ τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἐξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυχὴ
μου δεῦρο, εἰς γῆν ρέουσαν ἀεῖζωον, ἀφθαρ-
σίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου κα-
ταλιπόντα, γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον, με-
τανάστην, τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῆ, φιλοξενήσας ὁ Πα-
τριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ
γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου και-
νὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ
Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου ἐκδιω-
χθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· βλέπε μή-
πως, ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχῇ, τῇ Αἰγυπτία παρωμοι-
ώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τε-
κοῦσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου δει-
κνυομένην· ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· τί μὴ
ἔσχεσ, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον,
τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ,
βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένη στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς τὰ
ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν Σοδό-
μων· ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐμπρησμόν ὥσπερ Λώτ, φεῦγε ψυχὴ μου
τῆς ἀμαρτίας· φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρά·
φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε
ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι
κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ
ἀπορρίψης· ἀλλ' οἰκτεῖρησον φιλόανθρωπε,
καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφε-
σιν.

Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα Μῆτερ
πταισμάτων· ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον, καὶ
πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέσιον δέησιν, νυνὶ Ὁσία προσαγαγοῦσα,
πρὸς τὴν εὐσπλαγγνον πρεσβεῖα σου, Θεοτό-
κον, ἄνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, κάμοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἀνδρέα Κρήτης Πρόεδρε· μετανοίας, σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μονὰς ἀπλῆ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἢ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεοκυῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· ξένον θαῦμα, μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Καὶ πάλιν τὸν Εἰρμόν·

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος, ἅγιος ὑπάρχεις καὶ δίκαιος.

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ δειρμόν τριώδιον.

***

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθη· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη Δικαιοκρίτα· εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἔχεις, ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἀμαρτήματα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζῃ· ὁ καιρὸς συντέμνει, δια-

νάστηθι· ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς ἐστίν· ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει· τί μάτην ταραπτόμεθα;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάνησον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου, ἃς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύτας ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον δακρῶν σου· εἰπὲ παρρησία τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῷ καὶ δικαιοθήτη.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἀμάρτημα οὐδὲ πράξεις οὐδὲ κακία, ἦν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν, καὶ λόγον καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ Λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσον με τὸν δοῦλόν σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλιμαξ ἦν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχὴ μου, πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως· εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρίᾳ, βιοῦν, ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης, καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναῖκάς μοι δύο νόει, τὴν πρᾶξίν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ· τὴν μὲν Λείαν πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν Ῥαχήλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πρᾶξις οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχή μου, ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὀρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνώφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχῆ μου ἀναβάσεως, τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα, τὰς βάσεις, ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡσαῦ τὸν μεμισημένον, ζηλοῦσα ψυχή ἀπέδου τῷ περνιστῇ σου, τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καὶ γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδὼμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη, δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιζίαν· ἄκρασία γὰρ αἰεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος· Ἐδὼμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὦ ψυχή μου δικαιωθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν, οἷς ἔγνωσ, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὤφθη ἀκαρτέρητος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος· ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περιβλεπτός, ἄπαις ἀφερέοικος αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ πορφύραν ἡμφιεσμένος, πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντας, καὶ οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτήμων οὔσα τάλαινα, ψυχή τί ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῆ ἐπενεχθῆναί σοι;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρύπώθη, τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθη, ὄλος ἠλκώθη· ἀλλ' ὡς ἰατρός Χριστὲ ἀμώτερα, διὰ μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον χιόνος, Σωτῆρ μου καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε· τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με· τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Χριστὲ τῷ σῷ Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Κτίστης, ἵνα σωθῶμεν· ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἢ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνεώγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἢ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρίσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνός εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνός εἰμι καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δεῖπνου· ἢ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος· ἢ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι· τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεῖς ἔξω ἀπέρριμμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατῆρα ἢ Ἐκκλησία, ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτῆρ ἡμῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπιγνώριος νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκὴ καὶ μάτην· μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε Οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξήμαρτον ἐνουβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα Οἰκτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀυτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, βλάπτων Οἰκτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου, τοῦ Νομοθέτου· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσώματον πολιτείαν, ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Ὁσία, πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν· παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης· ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῶ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην διαπρά-

ξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, εὐχαῖς σου μὴ ἐπιλάθη καθικετεύων, παρεστῶς Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἀμέριστον τῆ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον, καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκεις, καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὀδήγησον κάμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον ἀεὶ· σκότος γὰρ γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς, ἡ νύξ τῆς ἀμαρτίας· ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτὴρ ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥουβὴμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μίανας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστέ Βασιλεῦ· Ἡμαρτον ἡμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τοῦ Ἰωσήφ, ἀ-

δελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνεΐας καρπὸν,
καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο,
πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον
τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθης τοῖς
κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ιωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν, μί-
μησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμη ψυχὴ, καὶ μὴ ἀ-
κολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς, ἀεὶ
παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὄκησε ποτὲ Ἰωσήφ, Δέσποτα
Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἑ-
γέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτέ, τοιοῦτο
προσενέγκω;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ, ὕδα-
σι κύμασι, φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλά-
μῳ πάλαι, φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν, βουλής
Φαραωνίτου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαΐας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ, ἄνη-
βον τάλαινα, τὴν ἀρρένωπὸν ψυχὴ, τῆς σω-
φροσύνης πρᾶξιν· νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς,
τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, πλή-
ξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ· καὶ πῶς
οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ
τῆς μετανοίας;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ὄκησεν ὁ μέγας Μωσῆς· δεῦρο
δὴ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἵνα καὶ τῆς
ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχὴ, ἐν θεωρίᾳ γένη.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ράβδον εἰκονίζου ψυχὴ, πλήτ-
τουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσιν βυθόν,

τύπῳ Σταυροῦ τοῦ θεοῦ· δι' οὗ δυνήση καὶ
σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αρῶν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, ἄμωμον
ἄδολον· ἀλλ' Ὀφνεὶ καὶ Φινεές, ὡς σὺ ψυχὴ
προσηγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥερυπωμένον
βίον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τῇ γνώμῃ Φαραὼ τῷ πικρῷ, γέγο-
να Δέσποτα, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς, τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὑποβρύχιος νοῦς· ἀλλὰ βο-
ήθησόν μοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν νοῦν·
πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτήρι τῶν ἐμῶν,
δακρύων δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκός μου
στολήν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ, ἅπαντα
ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτὸν, ὁρῶ ταῖς ἀ-
μαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἡμαρτον,
οὐκ ἀγνοῖα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός σου· ἡ-
μαρτον, ἄνες μοι, ὁ τῇ φύσει καθαρὸς, αὐτὸς
ὑπάρχεις μόνος, καὶ ἄλλος πλὴν σου οὐδεὶς,
ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμὲ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμέ, ἔδειξας
θαύματα, ιασάμενος λεπρούς, καὶ παραλύ-
τους σφίγγας, Αἰμόρρου στήσας Σωτήρ, ἀφῆ
κρασπέδου ῥῦσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρου μίμησαι ἀθλία ψυχὴ· πρόσ-
δραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ Χρι-
στοῦ, ἵνα ῥυσθῆς μαστίγων, ἀκούσης δὲ παρ'
αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσιν μιμοῦ ὧ ψυχὴ·
πρόσελθε πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵ-

να σε ἀνορθώση, καὶ βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ, βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, ἴν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ρεῖθρα βλύζεις.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σιωὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι ἀγά, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἴδω σε νοερώς, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ασυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, Ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τῆς ζωῆς, ἠξίωσαι τοῦ πόθου· ἀξίωσον οὖν κάμέ, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὔρες ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός, ἠδονὴν ἐκφυγοῦσα· ἦς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Ὁσία.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς Ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σοφέ, πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῶ, καὶ φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλῆ οὐσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε, Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας· καὶ ἦνωσεν ἑαυτῶ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

ᾠδὴ στ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, Σωτήρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας· Ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας, ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὡσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράζον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σε συγκαλύψη.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις, ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ· ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῶ καὶ θεωρία.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς, Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπρωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ ἀπογνῶς σεαυτήν, κὰν ἐλεπρώθης.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτήρ τῶν πταισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχεσ ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· τοῦ γὰρ θείου μάννα, προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας

ψυχή μου, ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχή προετίμησας, τῶν Χανα-
ναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν· ἐξ ἧς
ὁ τῆς σοφίας, ποταμὸς προχέει, κρουνοὺς θε-
ολογίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ράβδῳ
τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου,
Πλευρὰν προδιετύπου· ἐξ ἧς πάντες πόμα,
ζωῆς Σωτὴρ ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχή κατασκόπευσον, ὡς Ἰη-
σοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν
ὁποία ἐστὶ, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐ-
νομίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς
τὸν Ἀμαλήκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς
Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς, λογισμοὺς αἰ-
νικῶσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ρέουσαν, φύσιν ὡς
πρὶν ἢ Κιβωτός, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ
ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας, ψυχή· Θεὸς
κελεύει.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, σῶσον
προφθάσας με Σωτὴρ, τοῦ θηρός με ῥῦσαι,
ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε, τοῦ βυ-
θοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα Δέ-
σποτα Χριστέ· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν
τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προ-
φθάσας ῥῦσαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγὼ εἰμι, Σωτὴρ ἦν ἀπώλεσας, πάλαι βασι-
λειον δραχμὴν· ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν

Πρόδρομόν σου Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ εὐρὲ
τὴν σὴν εἰκόνα.

Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσειας, δακρύ-
ων ἔβλυζες αἰεὶ, ὄχετοὺς Μαρία, ψυχὴν πυρ-
πολουμένη· ὧν τὴν χάριν νέμοις, κάμοι τῷ
σῶ οἰκέτῃ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάθειαν, ἐκτίσω οὐράνιον, δι' ἀκροτάτης
ἐπὶ γῆς πολιτείας Μητῆρ· διὸ τοὺς σὲ ὑ-
μνοῦντας, ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι, προσλήψεως
δυσώπει.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον, καὶ
Οἰκουμένης πρεσβευτήν, ἐγνωκῶς προστρέ-
χω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· Ἐξελοῦ με Πάτερ,
βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς εἰμι, ἀπλῆ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προ-
σωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνω-
μένη· ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱός, καὶ θεῖον
Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμέ-
νον καθ' ἡμᾶς· ὃν ὡς Κτίστην πάντων, δυ-
σώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς
σαῖς δικαιοθῶμεν.

Καὶ πάλιν τὸν Εἱρμόν.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρ-
μονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἄδου κα-
τωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
μου.

***

KONTAKION

Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β' (ἐμμελῶς).

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις;
τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀ-
νάνησον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ

Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

* * *

Εἶθ' οὕτω τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου· ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωσι τραῦμα ἐμοί. Ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου· ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλιψίν μου, καὶ πρόσχευε τῇ κρίσει μου νῦν· καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτε ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον τὸ βασίλειον εὗρε πρὸς ἀνάρρησιν. Ἀλλ' ὄρα μὴ λάθῃς σαυτὴν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα, τῆς Βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτε ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἡμαρτε διττῶς ψυχὴ μου, βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι ἀλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς. Ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν ὁ Δαυῖδ ποτε, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθύς παραδείξας διπλῆν. Ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτε ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἦν εἰργάσατο κραυγάζων, Ἐλέησόν με· σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ· αὐτὸς καθάρισόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Κιβωτὸς ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζᾶν ἐκεῖνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἦψατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν, φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ Θεῖα καλῶς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀκήκοας τοῦ Ἀβεσσαλώμ, πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη· ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυῖδ τοῦ πατρὸς. Ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδότους ὀρμας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπέταξας τὸ ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· ἄλλον γὰρ Ἀχιτόφελ εὐροῦσα, τὸν ἐχθρὸν ψυχὴ, συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς· ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντως σωθῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομὼν ὁ θαυμάσιος, ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτε, ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ· ὧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴν προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς ἐξελκόμενος, τῶν παθῶν αὐτοῦ κατερρύπουτο, οἴμοι! ὁ ἐραστής τῆς σοφίας, ἐραστής πορνῶν γυναικῶν, καὶ ξένος Θεοῦ· ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ὧ ψυχὴ, ἡδυπαθείαις αἰσχροῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοὰμ παρεξήλωσας, ἀλογήσαντα βουλῆς πατρώας, ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον Ἱεροβοὰμ, τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχὴ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ· Ἠμαρτον, οἴκτειρόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχῆ μου, οἴμοι! γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον, καὶ σκευὸς αἰσχροῦ τῶν παθῶν. Ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ, τὰς ἀμαρτίας σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνέπρησεν Ἡλιοῦ ποτε, δις πενήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, ὅτε τοῦς τῆς αἰσχύνης προφήτας, κατηνάλωσεν, εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἀχαάβ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο ψυχῆ, καὶ κραταιώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκλείσθη σοι, οὐρανὸς ψυχῆ, καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ, τοῦ Θεοσβίτου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, ἠπειθήσας λόγοις ποτέ. Ἀλλὰ τὴν Σαραφθίαν μιμουμένη, θρέψον Προφήτου ψυχὴν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ ἐπεσώρευσας, τὰ ἐγκλήματα τῆ προαιρέσει, στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχῆ, προσωχθίσματα· Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου· Ἥμαρτον, ὡς ἡμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. Ἀλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα τὴν εἰκόνα σου, καὶ παρέφθιρα τὴν ἐντολήν σου· ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἢ λαμπάς· Ἀλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυΐδ, τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα· λέγε Θεῷ τῷ πάντα εἰδότι· Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτὴρ· καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυΐδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξέλιπον αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ κλίνης μου, προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς. Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται σοι ψυχῆ, εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Τῆς Ὀσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὀσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασα πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα, πρὶν ἀπεκρούσω, λύσσαν παθῶν βιαίως ὀχλούντων, καὶ κατήσχυνας, ἐχθρὸν τὸν περνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κάμοι τῷ δούλῳ σου.

Ὀσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, Μῆτερ οὔτινος κατ' ἴχνος ἦκες, οὔτος τὴν μετάνοιαν εὔρε, καὶ δεδῶρηται, ὡς μόνος Θεὸς συμπαθῆς· ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, παθῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, καὶ περιστάσεων.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρα με, ταῖς πρεσβείαις σου στήριζον Πάτερ, φόβῳ με τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα παράσχου μοι νῦν, δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με, παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε καὶ φύσις μία, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ ἐν ἁγίον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχῆ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννητορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προανέωξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τὰ ἐπουράνια.

ᾠδὴ η΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὅν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοή

καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου
τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανο-
οῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα· Ἡμαρτόν σοι
μόνον, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διαφορηλάτης, Ἡλίας ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς ἐ-
πιβάς, ὡς εἰς οὐρανοὺς, ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ
τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἄ-
νοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, τῇ μη-
λωτῇ Ἡλιοῦ, δι' Ἐλισσαιέ, ἔστη ἔνθα καὶ ἔν-
θα· αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχες,
τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαιῶς, ποτὲ δεξάμενος, τὴν μηλωτὴν
Ἡλιοῦ, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου·
αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχες,
τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανίτις, ποτε τὸν δίκαιον, ἐξένισεν ὦ
ψυχὴ, γνώμη ἀγαθῇ· σὺ δὲ οὐκ εἰσφκίσω, οὐ
ξένον, οὐχ ὀδίτην· ὅθεν τοῦ Νυμφῶνος, ρί-
φήση ἔξω θρηνοδοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν γνώμη
τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ· οὗ τὴν φιλαργυ-
ρίαν, ἀπόθου κἂν ἐν γήρει· φεῦγε τῆς γεέν-
νης, τὸ πῦρ, ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ τὸν Ὁζίαν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν τούτου
λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῶ· ἄτοπα γὰρ
λογίζη, παράνομα δὲ πράττεις· ἄφες ἃ κατέ-
χεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευῖτας, ψυχὴ ἀκήκοας, μετανοοῦν-
τας Θεῶ, σάκκῳ καὶ σποδῶ· τούτους οὐκ ἐ-
μιμήσω, ἀλλ' ὄφθης σκαιότερα, πάντων τῶν
πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας, Ἰερε-
μίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, θρήνοις καταβο-
ῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα· μίμησαι τὸν
τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήση.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοὺς
τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευῖτῶν· ἔγνω γὰρ
ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν
παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔ-
φραξεν ὦ ψυχὴ, στόματα θηρῶν· ἔγνωκας
πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ
πίστει, καμίνου φλόγα καιομένης.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς Παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγόν
σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπογραμμόν· μίμησαι τῶν δι-
καίων, τὰς φιλοθέους πράξεις· ἔκφυγε δὲ πάλ-
ιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με
τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ
κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι· ἄνες μοι πρὸ τέ-
λους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ληστής, ἐκβοῶ σοι τὸ Μνήσθητι· ὡς
Πέτρος κλαίω πικρῶς· Ἄνες μοι Σωτὴρ, κρά-
ζω ὡς ὁ Τελώνης· δακρῶ ὡς ἡ Πόρνη· δέ-
ξαι μου τὸν θρήνον, καθὼς ποτὲ τῆς Χανα-
ναίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτὴρ θεράπευσον, τῆς τα-
πεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ· μάλαγμά μοι
ἐπίθεες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας,
κατάνυξιν μετὰ δακρῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναναίαν, κάγῳ μιμούμενος, Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ· ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἰμορροοῦσα· κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρύων, Σωτὴρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα· δέησιν προσάγω, καὶ ἄφεςιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν, ἀλλ' ὅμως δέξαι κάμέ, εὐσπλαγγνε Σωτήρ, φόβῳ μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἠμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν, τὸ ἀπολωλός, πρόβατον· πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποιήσόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὅταν Κριτής, καθίσῃς ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ δείξης τὴν φοβερὰν, δόξαν σου Χριστέ, ὦ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μήτηρ Ζωσιμᾶς· Ἄγγελον γὰρ ἐώρα, ἐν σώματι, καὶ θάμβους· ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον, Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν, νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὁσίων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν τὸν Εἰρμόν·

Ὅν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

***

ᾠδὴ θ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι

τάλαινα ψυχή, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κρι-
τῆς ἀνερευνησαί τὰ σά;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχή τὴν κοσμογένε-
σιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γρα-
φὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους·
ᾧ τὸν δευτέρου ᾧ ψυχή, ἐμιμήσω, οὐ
τὸν πρώτου, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον,
Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προ-
φητῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος· αἱ
τραυματίαι σου ᾧ ψυχή, ἐπληθύνθησαν, οὐκ
ὄντος, ἱατροῦ τοῦ ὑγιουντός σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς Νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγ-
ματα, ἐνάγοντά σε, ψυχή πρὸς κατάνυξιν· δι-
καίους οὖν ζήλωσον, ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέπου,
καὶ ἐξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ
νηστεύσας, καὶ ἀγνεία καὶ σεμνότητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηπίασε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι,
καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλή-
σει ἐπλήρωσε, τῆς ἀμαρτίας δίχα· ὑπογραμ-
μόν σοι ᾧ ψυχή, καὶ εἰκόνα προδεικνύων,
τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηθρόπησε, καλέσας πρὸς μετάνο-
ιαν, ληστὰς καὶ πόρνas· ψυχή μετανόησον,
ἢ θύρα ἠνέφκεται, τῆς Βασιλείας ἤδη· καὶ
προαρπάζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶ-
ναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκά-
λεσε, Νηπίων δήμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας,
Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν·
ᾧ οὐκ ἐζήλωσας ψυχή, οὐ τὰς πράξεις οὐ
τὸν βίον· ἀλλ' οὐαὶ σοὶ ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα,
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ

ἀνθρώπινον. Ψυχή μὴ ἀθυμήσης· ἂν σοὶ προ-
σβάλλῃ ὁ ἐχθρὸς, προσευχαῖς τε καὶ νηστεύ-
σαι, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε· δει-
κνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται· εἰς ὄ-
ρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ κό-
σμου πάσας ἐν ῥιπῇ. Φοβοῦ ᾧ ψυχή τὸ δρά-
μα, νῆφε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε,
Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡ-
ρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι. Βλέπε
ψυχή μου μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγί-
σιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ᾤκησεν, ὁ Πρόδρομος τῆς χάρι-
τος καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμάρεια, ἀκού-
οντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἀ-
μαρτίας ἑαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως·
οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχή.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἢ κοίτη δὲ ἀμίαντος, ἀμ-
φότερα γάρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐ-
σθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾷ δὲ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἴ-
νον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵ-
να σὺ μετατεθῆς ᾧ ψυχή.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄ-
ραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς
χήρας τὸ κῆμα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ
Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρεί-
αν, σοὶ ψυχή προεζωγράφησεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αἰμὸρρουν ἰάσατο, ἀφῆ κρασπέδου Κύριος,
λεπρούς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας,
φωτίσας ἀνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ ἀλάλους,
καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαί, ἐθεράπευσε τῷ
λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῆς ἀθλία ψυχή.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος· κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἀμαρτωλοῖς ὠμίλει· τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς, τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν, ἐπανήγαγεν ἀφ᾽ ἧ τῆς χειρὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσφάζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, ἀνῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, ἡ δέ, Ἐλέησόν με· ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι· καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσφάζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας· ὃν ψυχὴ σαυτῆ ἰλέωσαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην ὧ τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου· ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριζί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύντος αὐτῆ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνωσ, ὅπως κατηράθησαν· φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως Ἄδου κατεδίκασε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων ὧ ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα· δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱὲ Δαυὶδ σῶσον κάμει, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῶ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησον ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος· φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῶ Ληστῆ μοι φράσον· Ἀμὴν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση ἐν τῶ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστής κατηγορεῖ σοι, Ληστής ἐθεολόγει σοι· ἀμφοτέρω γάρ, σταυρῶ συνεκρέμαντο. Ἀλλ' ὧ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῶ πιστῶ Ληστῆ σου, τῶ ἐπιγνόντι σε Θεόν, κάμοι ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου Βασιλείας σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα· ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διερρήγγυντο· καὶ γῆ συνεσειέτο, καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο· καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρᾳ καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀξίους μετανοίας, καρποὺς μὴ ἀπαιτήσης με· ἡ γὰρ ἰσχύς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· καρδίαν μοι δώρησαι, ἀεὶ συντετριμμένην· πτωχεῖαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνε Σωτήρ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτὰ μου καὶ γνῶστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι, τότε ἰδὼν με φεῖσαι· καὶ οἴκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῆ ξένη πολιτεία σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, ἀύλωσ βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα· ἀνθ' ὧν ὡς ἄυλος τοῖς ποσίν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὀσία Μήτηρ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων· ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύση δεόμενος, ὑ-

πὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων ἀνεικάστων, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην πιστῶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς ἢ τρισυπόστατος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Πατέρα δοξάζοντες, Υἱὸν μεγαλύνοντες, καὶ Πνεῦμα προσκυνοῦντες, τὸν ἕνα φύσει ἀληθῶς, Θεὸν ζωὴν τε καὶ ζωᾶς, βασιλείαν ἀτελεύτητον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ ἄχραντε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Καὶ αὐθις τὸν Εἰρμόν, εἰς μέλος ἀργόν.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κήησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόθυμον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

***

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὸ κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. (χῦμα).

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνησον οὖν, ἵνα φείσῃται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

***

Εἶτα τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ'), καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεῦξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξο-
τέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδια-
φθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐ-
λογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ τὰς ἐπομένας εὐχάς:

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

**(Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ
Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)**

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή
Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἢ Θεὸν Λό-
γον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κη-
σει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἢ
τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πο-
λεμουμένων βοήθεια, ἢ ἐτοιμὴ ἀντίληψις
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξη με
τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λο-
γισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὄλον ἐμαυ-
τὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βί-
ου ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ'
ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλαν-
θρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτω-
λῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπα-
ρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ
τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύρι-
ον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυ-
σώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα
σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καί, παρι-
δὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέ-
ψη με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντο-
λῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρε-
σό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ
φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ
προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐ-
φόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν
καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξό-
δου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα,
καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμό-
νων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα: ἐν δὲ τῇ φο-
βερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυ-

ομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης
τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά
μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτεῖ-
ας καὶ ἀντιλήψεως: χάριτι καὶ φιλανθρωπία,
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡ-
πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀ-
μήν.

Εὐχὴ ἕτερα

εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

(Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιού-
σιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς: καὶ δια-
φύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁ-
μαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτε-
ρινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν
παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πο-
νηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα: τὰς
τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστει-
λον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνη-
μα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός,
γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν
νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατα-
νικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστη-
σον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐ-
στηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν
μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπα-
ράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν
σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ
εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγα-
λοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεο-
τόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν
τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα
σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός,
σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἁγία,
δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μῆ-

τερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

* * *

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ προεστώς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσει καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς. Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς. [Τοὺς κτίτορας τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης], τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *